

[Gustav Pedersen.]

har været villige til at medvirke til at fremskaffe de Midler, der i den Anledning vilde være nødvendige, men vi har end ikke kunnet faa at vide, hvor stort et Beløb man fra Flertalspartiernes Side vilde anse for nødvendigt, og alene af den Grund har der ikke været Basis for at udarbejde Ændringsforslag. Vi kunde med Hensyn til Forhøjelse af Arveafgiften godt have tænkt os at forhandle om en videregaaende Ændring, men der har som sagt hverken været Tid til eller Mulighed for at komme i Forhandling om dette Spørgsmaal.

Der er en Del, der er holdt tilbage, og det skal jeg gøre en meget kort Bemærkning om, men jeg vil gerne forinden sige et Par Ord om Chokoladeafgiften. Det er vist ikke for meget sagt, naar man siger, at det er en særdeles høj Afgift. Det drejer sig om en Vare, der allerede ved Indførselen er fortoldet. Dertil kommer der paa Engrosprisen en Afgift paa 100 pCt. Det kan siges, at det er en Luksusvare, og til en vis Grad er det rigtigt, men man skal jo ogsaa være forsigtig med at gøre alting til Luksus i den Forstand, at det skal være forment de mindrebemidlede at nyde det, og selv om man vil erkende, at der er Luksus i Chokolade, er det i hvert Fald en meget uskadelig Luksus, fordi det samtidig er et særdeles værdifuldt Næringsmiddel. Derfor vil jeg anse det for at være helt urimeligt at lægge en saa meningsløs høj Afgift paa Chokoladen. Det kan indvendes, at der er en hel Del Mennesker, som slet ikke kan faa Chokolade for Øjeblikket, men vi ved jo af gammel Erfaring, at en Afgift, der vil give saa store Indtægter, som Chokoladeafgiften kommer til at give, naar der virkelig bliver Mulighed for at handle med denne Vare, vil det blive overordentlig svært for en Finansminister at faa erstattet med en Skat, der giver lige saa meget. Derfor maa vi se i Øjnene, at det bliver en overordentlig haard Udskrivning, der bliver Tale om, samtidig med at den uden Tvivl vil ramme det Erhverv, der arbejder med den Vare, endda meget føleligt. Vi kan derfor ikke, som vi allerede har skrevet i Betænkningen, medvirke til Afgiftens Gennemførelse, og jeg anbefaler at stemme imod den, naar den kommer til tredje Behandling.

Derimod agter vi at stemme for Forslaget om Arveafgift. Der vil jeg blot gøre en ganske enkelt Bemærkning om det mærkelige Forhold, der foreligger. Finansministeren har stillet Forslag om Afgifter paa ca. 120 Mill. Kr. Hvor meget de to Afgifter, der nu gennemføres, vil give, er det ikke muligt

at sige, i hvert Fald ikke nøjagtigt. Det vil antagelig, da det er blevet noget forsinket, komme til at ligge paa omkring 30—35 Mill. Kr. Det betyder med andre Ord, at man fra Flertalspartiernes Side nedskærer det af Finansministeren ønskede Beløb med op imod 90 Mill. Kr. Jeg beskylder ikke Finansministeren for at glemme, at der er Mennesker bag Paragrafferne, og derfor vil jeg ogsaa tro, at Finansministeren, naar han har forlangt dette store Beløb, har ment, at det var den haarde Nødvendighed, der tvang ham til at fremsætte disse Forslag. Her ser vi altsaa den Situation, at det, Finansministeren anser for at være meget strengt nødvendigt for at kunne gennemføre Ministeriets Konsolideringspolitik, bliver droppet med Støtte af Finansministerens eget Parti.

Jeg skal ikke drage videre Konklusioner af dette Forhold — enhver har Lov at tænke sit —, men i alle Tilfælde er det berettiget at konstatere, at nogen fast Linie fremefter i Regeringens økonomiske Arbejde er der i hvert Fald ikke Tale om.

Aksel Møller: Ak ja, der er vist næppe nogen Tvivl om, at hvis det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen og hans Parti vilde have trukket i Arbejdstøjet og hjulpet os igennem de 6—7 Skatteforslag, som den højtærede Finansminister forelagde for os for nogle Dage siden, saa kunde det have haft en vis gavnlig Indflydelse paa det Resultat, vi er kommet til, men det ærede Medlem kan i Sandhed ikke beklage sig over, at han har været med til at prøve paa at naa et Resultat, for allerede fra den første Dag afviste han jo i Virkeligheden blankt alle de Skatter, der var foreslaaet, maaske lige præcis bortset fra Arveafgiften. Men det skal vi nu ikke have noget stort Skænderi om ved denne Lejlighed, det er der ingen Grund til. Vi ved alle, hvordan Landet ligger. Mit Parti har handlet ud fra det Grundlag, at vi tiltræder Tanken om, at der i Finanssaaret 1947—48 skaffes en betragtelig Overbalancering. Derfor har vi villet medvirke til, at der blev udskrevet ekstra Skatter, og som et Led deri indgaar de to Forslag, som nu er til anden Behandling.

Vi tiltræder Forslaget om en Forhøjelse af Arveafgiften og anbefaler, at man stemmer for dette Lovforslag, og vi tiltræder ogsaa Forslaget om en Afgiftsforhøjelse paa Chokolade. Jeg havde Lejlighed til ved første Behandling at gøre den Bemærkning, at saa længe Chokoladen ikke er rationeret, men forsvinder til et Faatal af Mennesker, saa længe har vi i og for sig ikke nogen Bekymring med Hensyn til Afgiftens Højde. Naar